

NORD & FI & NO & DK MVA, NV-07, JMM-08 CURLYCO WIN OUT s. 1.02.2007

(Mystic Torin - CurlyCo Riverdance)

kasv. Sari Vottonen, om. kasv & Hanna-Kaisa Ruotsalainen

Irlanninvesispanieli tuo lystikäs siimahäntä, jolta ei huumorintajua ja pelisilmää puutu. Tämä vesipeto on varsin monipuolinen harraste- ja perhekoira. Pajatson kanssa harrastetaan TOKOa, Mejää ja näyttelyitä. Koira on myös tärkeä osa purjehdustiimiä, kulkee kanssani matkoilla ja osallistuu erityisen innokkaasti tenniskentällä pallojen keräilyyn.

Eryyisen hyvin irlanninvesispanieli sopii metsästyskoiraksi jo rodun alkuperäisen käyttötarkoituksen huomioiden. Eräiden lähteiden mukaan koira on käytetty metsästyksessä jo ennen haulikon keksimistä. Muuten rodun alkuperästä ei ole varmaa tietoa. Yleisesti uskotaan rodun kehittyneen persialaisista koirista, jotka ovat tulleet Irlantiin Espanjan kautta. Ainutlaatuinen karvaton "rotanhäntä" onkin ainut luotettava todistus niiden esi-isistä. Vespa on ylösajava ja noutava lintukoira, jossa yhdistyy suuri älykkyys ja sitkeys tehdä työtä tinkimättömästi suurella sydämellä.

Itse olen saanut nähdä ja kokea syksyllä 2007 miten vasta 6 kuukauden ikäinen nuori mies voi toteuttaa upeasti synnynnäistä vaistoaan metsästä. Osallistuimme kasvattajan järjestämälle leirille, jonka kohokohta oli fasaanijahti. Suostuin koska muutkin osallistuivat ehkä hiukan pitkin hampain. Olin täysin vakuuttunut, ettei Pajatso Turun keskustan kasvatti ymmärrä pulua paremmasta mitään, mutta toisin kävi. Koiran innostus, työskentelyyn tullut vauhti ja intensiivisyys sen saadessa hajun linnusta oli sanoinkuvaamattoman hienoa katseltavaa. En lopulta tiedä kumpi meistä enemmän sitä lintua himosi itselleen ☺ Kotiin tultiin kuitenkin fasaanisaaliin kanssa. Metsästyksen osalta Pajatso kilpaili myös viime syksynä Haastaja 2008 kilpailussa raivaten tiensä finaaliin asti!

Ulkomuodollisesti irlanninvesispanielin olemusta hallitsee vahvasti kiharainen tiivis karvapeite, joka on öljymäinen. Sen rungon tulee olla tynnyrimäinen ja koira omaa erityislaatuiset

liikkeet, jotka näyttävät aivan juopuneen merimiehen liikkumiselta, runko rullaa. Pajatson kanssa liikkussa saan usein kysymyksiä onko koirani kenties pienen laihdutuskuurin tarpeessa.☺ Irlanninvesispanielin tunnistaa sen maksanvärisestä turkista jossa voi auringossa nähdä purppuraisen vivahteen ja erityispiirteistään rotanhännästä, lyhytkarvaisesta kuonosasta sekä kaulan alla sijaitsevasta lyhytkarvaisesta V:n muotoisesta osasta, joka ulottuu rintalastaan asti.

Irlanninvesispanielin turkin vedenpitävä koostumus ja ruumiinrakenne helpottavat vedessä työskentelyä ja osaavat ne vilkkusilmät myös sukeltaa. Pajatso keksi sukeltamisen jalon taidon nähdessään merellä sukeltajien menevän veden alle. Uteliaisuus, joka myös kuuluu luonteeseen voitti ja karvainen kaveri pulahti pinnan alle katsomaan mihin muut menivät.

Vespat ovat itsetietoisia. Tämä ominaisuus laittaa myös oman luovuuteni joskus koetukselle TOKO treeneissä. Koira vaatii ohjaajalta täydellistä läsnäoloa ja syytä miksi tehdä. Kuka fiksu nyt ilman palkkaa töitä tekee? Se on nopea oppimaan ja tekee työtä nöyrästi. Palaute ohjaajalle on välitöntä ja jos homma meinaa mennä vakavan puolelle on karvaisella kaverilla aina joku temppu takataskussa, jolla naurattaa lähiympäristöä.

Irlanninvesispanieli on yksi spanieliperheen suurimmista ja voimakkaimmista koirista, joten ihan pienempien käsiin sitä ei ilman valvontaa esimerkiksi nuorena kannata jättää. Voimakas metsästysvietti voi viedä mennessään ajatuksen ja pienen taluttajan :D Narttujen suositeltava säkä 51-56 cm ja paino noin 24-28kg. Urosten korkeus asettuu 53-59 cm paikkeille ja paino 30 kilon paremmalla puolelle. Kasvatuslinjasta riippuen suurempaakin versiota löytyy.

Vespat ovat uskollisia ja sosiaalisia omaan perhettään kohtaan. Itse olen viehätynyt niiden tunneälystä ja huumorintajusta sekä kyvystä sopeutua erilaisiin tilanteisiin. Vieraita ihmisiä kohtaan rotu on yleisesti pidättyväinen tai jopa varauksellinen, joten koiran totuttaminen nuorena erilaisiin ihmisiin ja tilanteisiin sekä muihin koiriin on tärkeää.

Itse valitsin tämän rodun pitkällisen harkinnan ja seuraavien vaatimusten perusteella. Koiran pitää voida matkustaa kanssani joka paikkaan. Sen tulee sopeutua vilkkaaseen sosiaaliseen elämään ja vieraisiin ihmisiin kotona. Sen ei toivota kuitenkaan suhtautuvan vieraisiin ihmisiin liian suurella mielenkiinnolla. Esimerkiksi saaristossa en halua sen tervehtivän muita rannalla kulkevia kun se juuri on käynyt uimassa:D. Koiran tulee suhtautua lempeästi lapsiin ja muihin eläimiin.

Halusin myös itselleni koulutettavan koiran, jonka kanssa voi harrastaa monipuolisesti. Turkkirotu kuului myös kriteereihin (villakoira tausta itsellä). Turkin hoito on esimerkiksi puudelia helpompaa.

Pajatso on kunnostautunut myös näyttelysaralla ihan mukavasti. Omistan sen yhdessä kasvattaja Sari Vottosen kanssa (kennel CurlyCo). Pajatso on ensimmäinen oma koirani ja toimiva yhteistyö kasvattajan kanssa on ollut kullanarvoista. Myös yhteiset kisa- ja näyttelymatkat ovat antaneet paljon osaamista sekä koiralle, että minulle. Mejän puolella Pajatsolla on takana 3 starttia, joista tuloksena nolla, kolmas ja toinen palkinto. Tälläkin saralla kasvattajan opit ovat vieneet harrastusta ja koiraa eteenpäin. Ensimmäinen palkinto toivottavasti saavutetaan tulevalla kaudella.

Vespan kanssa elämisestä ei vauhtia puutu. Se osallistuu innokkaasti kaikkeen toimintaan, mutta on kotona rauhallinen ja levollinen. Sen kanssa harrastaminen- kuten koirat yleensä

opettaa nöyryyttä ja monesti olen saanut peiliin katsoa. Odotin Pajatsoa lähes 27 vuotta (lapsena äiti sanan jälkeen opin sanan "koia" enkä siitä olen sen jälkeen luopunut) enkä voisi olla onnellisempi kuin nyt sen kanssa. Koiran ollessa reilun 2 vuoden ikäinen se on jo lunastanut kaikki sille asetetut toiveet ja rotua koskevat "vaatimukseni". Pajatso on perinyt äidiltään erinomaiset hermot ja hyvän avoimen luonteen. Se suhtautuu elämään avoimesti ja luottavaisesti. Tulevaisuudessa tähtäämme ykköspallille sekä TOKOn, Mejän, että näyttelyiden osalta.

Yhteen kasvaminen vie vuosia, mutta olemme matkalla. Pajatson tärkein paikka ja titteli on kuitenkin minun vieressäni kotisohvalla ja lenkkipolulla parhaana ystävänä.

Hanna-Kaisa Ruotsalainen

